

PROJECTE DE LLEI DE GOVERNS LOCALS DE CATALUNYA – VERSIÓ DEFINITIVA.

1. INTRODUCCIÓ.....	2
2. TÍTOL PRELIMINAR.....	3
3. TÍTOL I. PRINCIPIS.....	3
4. TÍTOL II. DISPOSICIONS GENERALS.....	3
CAPÍTOL I. ORGANITZACIÓ DEL GOVERN LOCAL.....	3
CAPÍTOL II. EL SISTEMA DE COMPETÈNCIES LOCALS.....	3
5. TÍTOL III. ELS GOVERNS LOCALS.....	5
CAPÍTOL I. ELS MUNICIPIS.....	5
CAPÍTOL II. ENTITATS MUNICIPALS DESCENTRALITZADES.....	7
CAPÍTOL III. LES COMARQUES.....	8
CAPÍTOL IV. LES VEGUERIES.....	10
CAPÍTOL V. LES MANCOMUNITATS I LES ÀREES METROPOLITANES.....	11
6. TÍTOL IV. COOPERACIÓ I COORDINACIÓ.....	12
CAPÍTOL I. COOPERACIÓ INTERADMINISTRATIVA.....	12
CAPÍTOL II. COORDINACIÓ INTERADMINISTRATIVA.....	12
7. TÍTOL V. ESTATUT DELS REPRESENTANTS LOCALS.....	12
CAPÍTOL I. ÀMBIT D'APLICACIÓ.....	13
CAPÍTOL II. DRETS I DEURES DELS REPRESENTANTS LOCALS I LLURS GARANTIES.....	13
CAPÍTOL III. GRUPS POLÍTICS LOCALS.....	14
8. TÍTOL VI. TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BONA ADMINISTRACIÓ.....	14
CAPÍTOL I. TRANSPARÈNCIA I INFORMACIÓ PÚBLICA.....	14
CAPÍTOL II. EL SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES.....	15
9. TÍTOL VII. PARTICIPACIÓ CIUTADANA.....	15
10. DISPOSICIONS ADDICIONALS.....	15
11. DISPOSICIONS TRANSITÒRIES.....	16
12. DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA.....	17
13. DISPOSICIONS FINALS.....	17

1. INTRODUCCIÓ

En data 30/7/2013, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha aprovat el Projecte de Llei de governs locals de Catalunya, que té com a objectius determinar i clarificar les funcions de cada nivell de govern; assegurar la sostenibilitat financera i l'eficàcia en la prestació de serveis; simplificar les estructures administratives i evitar duplicitats organitzatives i d'actuació.

L'exposició de motius de l'Avantprojecte justifica la seva redacció pel fet que "La legislació local catalana es troba actualment regulada en diverses lleis, que s'han anat actualitzant en el temps, però que avui no donen resposta suficient per aplicar els principis esmentats, atesa la seva diversificació i la manca d'una visió de conjunt i integrada de les funcions assumides per cada nivell local i la necessària coordinació en el seu exercici. D'altra banda, la legislació d'organització territorial i de règim local de Catalunya encara està pendent d'una actualització general, d'acord amb el nou escenari obert per l'Estatut de 2006, que obliga a reconsiderar el paper de cada nivell de govern local i l'adequat encaix entre tots ells.

Per aquest motiu aquesta llei autoritzarà al Govern per refundre en el termini d'un any, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, i en un únic text, les disposicions legals vigents en matèria de règim local, que inclourà l'harmonització i tindrà la denominació de "Codi de dret local de Catalunya".

Aquesta llei pretén actuar essencialment en dos àmbits concrets. En primer lloc, en la racionalització de les estructures locals per tal de simplificar-les i evitar situacions o escenaris que generin duplicitats d'actuació o de manca de transparència de la gestió pública, en segon lloc clarificant el sistema de distribució de responsabilitats en l'àmbit local per evitar solapaments o duplicitats innecessaris".

La competència per regular aquesta matèria ve determinada per l'art. article 160 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006, que estableix que "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local".

Cal tenir en compte que aquesta exclusivitat s'haurà de veure amb relació a l'art. 149.1.18 de la Constitució, i al fet que el Congrés dels Diputats està tramitant l'Avantprojecte de Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, que modifica l'actual Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Aquest resum destaca els aspectes més significatius o que poden tenir més repercussió en el món local, tant pel que fa en relació al Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC d'ara endavant) i restant normativa de dret local de Catalunya, com a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i a la modificació que està tramitant-se.

Tarragona, 28 d'agost de 2013

Isabel Toribio Cazorla
Miquel Díez Rodríguez

Secretaria Intervenció Municipal
Servei d'Assistència Municipal
Diputació de Tarragona

2. TÍTOL PRELIMINAR

Únicament regula a l'art. 1 l'objecte de la Llei, per dir que és regular el sistema de govern local de Catalunya, les competències locals i les seves diferents modalitats d'exercici així com les relacions que es poden establir entre els diferents nivells de govern local i entre aquests i la Generalitat.

3. TÍTOL I. PRINCIPIS

Regula als arts. 2 a 11 els principis que han de regular aquesta nova Llei de governs locals de Catalunya. Són:

- Ppi. d'autonomia local
- Ppi. d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera
- Ppi. de diferenciació
- Ppi. de subsidiarietat
- Ppi. de racionalitat i no duplicitat d'actuacions
- Ppi. de cooperació i flexibilitat en l'exercici de competències
- Ppi. de suficiència financera
- Ppi. de descentralització
- Ppi. de transparència, bon govern i participació
- Ppi. de reforçament de la democràcia interna

4. TÍTOL II. DISPOSICIONS GENERALS

Regula els arts. 13 a 23, dividits en 2 capítols.

CAPÍTOL I. ORGANITZACIÓ DEL GOVERN LOCAL

Estableix que els municipis i les vegueries són els ens locals bàsics en què s'estructura l'organització territorial de Catalunya (art. 12) i que les comarques complementen l'organització bàsica del govern local de Catalunya com a ens locals per la gestió en comú de competències i serveis municipals (art. 13). Finalment diu que també tenen la condició d'ens locals de Catalunya les àrees metropolitanes, les mancomunitats de municipis i les entitats municipals descentralitzades (art. 14).

CAPÍTOL II. EL SISTEMA DE COMPETÈNCIES LOCALS.

L'art. 17 regula, en forma de principis generals, les competències que tenen els governs locals de Catalunya, en els termes del que disposa l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. En realitat no és més que una transcripció del que regula l'art. 84 del mencionat estatut.

En virtut del que disposa aquest article, el següent, art. 18, regula les competències pròpies dels ens locals. I diu que poden ser titulars de competències pròpies els municipis i les vegueries, en els termes del que disposa el Títol II, així com poden ser-ho les àrees metropolitanes, en els termes establerts a la Llei de creació respectiva.

L'art. 19 preveu que els ens locals poden promoure activitats i prestar serveis no inclosos en l'àmbit de les seves competències pròpies, sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) quan l'activitat o servei contribueixi a satisfer una necessitat dels veïns.
- b) quan l'activitat o servei no estigui atribuïda expressament per llei a una altra administració pública.
- c) quan disposi de suficiència financera per promoure l'activitat o prestar el servei.
- d) quan tingui garantida la prestació dels serveis mínims obligatoris que per llei li corresponen.

En qualsevol cas, també diu que la implantació de l'activitat o del servei no podrà comprometre en cap cas l'exercici de les competències pròpies de l'ens local i haurà de quedar garantida la sostenibilitat financera del seu exercici, així com el compliment del principi d'eficiència.

L'art. 20 estableix que la Generalitat pot delegar en les comarques i en les vegueries l'exercici de competències que per la seva naturalesa o característiques no requereixin el seu exercici directe per l'administració de la Generalitat i no comportin l'exercici de potestats de planificació o coordinació que excedeixin de l'àmbit territorial de l'ens a que es delegui. Igualment estableix que pot delegar competències als municipis de més de 20.000 habitants quan la naturalesa o característiques de l'activitat o servei ho permetin.

En qualsevol cas, la delegació no podrà afectar la sostenibilitat financera de l'ens local i haurà de garantir la suficiència financera de l'exercici de la competència.

Per altra banda, les vegueries podran delegar competències a les comarques i als municipis, mentre que els municipis poden delegar a les comarques l'exercici de les seves competències per a la seva gestió en comú amb altres municipis.

L'art. 21 regula que els municipis poden gestionar en comú les seves competències per mitjà de la comarca o l'àrea metropolitana o, excepcionalment, mitjançant mancomunitats. En tot cas, per a la creació d'una mancomunitat per a la prestació de serveis locals, s'haurà d'acreditar que no es poden complir les mateixes finalitats mitjançant la concertació d'un conveni de col·laboració interadministrativa.

L'art. 22 preveu que les competències dels ens locals poden ser exercides excepcionalment de forma consorciada amb altres administracions, organismes o entitats públiques, o amb entitats privades sense afany de lucre que tinguin finalitats d'interès públic concurrents amb la dels ens locals.

La creació de consorcis no pot tenir com a objecte activitats, obres o serveis gestionats en l'àmbit comarcal, previstos en el pla d'actuació comarcal o que afectin competències atribuïdes a una àrea metropolitana, i per a la creació d'un consorci per a la prestació de serveis locals, s'haurà d'acreditar que no es poden complir les mateixes finalitats mitjançant la concertació d'un conveni de col·laboració interadministrativa.

Conclou aquest títol l'art. 23, que regula en termes generals que la creació de mancomunitats i consorcis haurà de comportar una millora objectiva de l'eficiència de la gestió pública, eliminar o no generar duplicitats administratives i complir amb la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, criteri aquest que també hauran de ser tinguts en compte per a l'establiment de convenis de col·laboració entre administracions per a la prestació de serveis.

5. TÍTOL III. ELS GOVERNS LOCALS

Regula els arts. 24 a 76, dividits en 5 capítols.

CAPÍTOL I. ELS MUNICIPIS

En aquest capítol regula el municipi, en termes similars a la concepció de la normativa en matèria de règim local vigent.

Estableix com a novetat, al seu art. 25, que per a qualsevol alteració dels termes municipals caldrà justificar en el procediment administratiu que aquesta alteració no contravé el principi d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera en l'exercici de les seves competències i permet exercir les seves competències de manera eficient.

També és més exigent la creació de nous municipis, ja que caldrà, llevat quan es tracti de creació de municipis per fusió o agrupació d'altres ja existents, que es tracti de nuclis de població territorialment diferenciats amb una franja classificada com a sòl no urbanitzable d'una amplada mínima de 5.000 metres entre els nuclis més propers dels municipis resultants i que els municipis resultants del procés tinguin més de 10.000 habitants (art. 26).

L'art. 27 regula les competències pròpies dels municipis. Així, en relació al TRLMRLC, afegeix el control d'aliments i begudes, la promoció de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal i turística i el foment de l'ocupació, la regulació de l'establiment d'infraestructures de telecomunicacions i prestació de serveis de telecomunicacions, la regulació, gestió i vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges, als rius, als llacs i a la muntanya i exclou la prevenció i l'extinció d'incendis, els serveis de recollida i tractament de residus i el tractament d'aigües residuals

Cal dir, però, que pel que fa a les exclou, així com, a més, la conservació de camins i vies rurals que transcorrin per més d'un terme municipal, les atribueix a les vegueries (art. 65), però la DT 4a diu que mentre no es constitueixin els consells de vegueria, les exerciran com a competències pròpies, els municipis.

L'art. 30 regula els serveis mínims obligatoris municipals, en els mateixos termes que el TRLMRLC, tot i que exclou, per als municipis de més de 5.000 habitants, el tractament de residus, i per als de més de 20.000 habitants, prevenció i extinció d'incendis.

L'art. 31 estableix el concepte dels estàndards de qualitat. Diu que els serveis mínims obligatoris han de complir els estàndards mínims de qualitat que s'estableixin per a tots o cadascun d'ells, d'acord amb la seva naturalesa i els principis de sostenibilitat

financera i eficiència. Aquests estàndards seran fixats normativament, així com els criteris i la metodologia d'avaluació dels serveis, d'acord amb els requisits establerts en la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, amb respecte al principi de diferenciació i amb aplicació dels factors de correcció que corresponguin a la realitat socioeconòmica del món local a Catalunya.

El 32 preveu que quan la prestació dels serveis mínims obligatoris pels propis municipis no permeti assolir els estàndards de qualitat o no superi els criteris d'avaluació establerts reglamentàriament, la seva gestió es podrà atribuir a la comarca o, en el seu cas, a l'àrea metropolitana, o a la vegueria, amb audiència del municipi afectat.

Igualment, normativament es desenvoluparà el procediment per a l'establiment de la prestació comarcal, metropolitana o veguerial dels serveis mínims obligatoris, que inclourà els criteris i la forma per determinar l'ens local supramunicipal que s'ha de fer càrrec de la prestació, el qual haurà de prestar els serveis mínims mitjançant una de les fórmules de gestió previstes a la legislació de règim local.

Malgrat això, el 33 dona preferència per a la prestació dels serveis mínims a la comarca o, en el seu cas, l'àrea metropolitana, llevat que es justifiqui fer-ho a la vegueria, cas en que igualment es podrà delegar a la comarca o àrea metropolitana.

Un cop passats 4 anys des de l'inici de la prestació del servei per part de l'ens supramunicipal, els municipis poden recuperar, per acord plenari municipal sol·licitant la reversió de la majoria absoluta del nombre legal dels seus membres, de la gestió dels seus serveis mínims obligatoris, si acrediten que poden complir els estàndards mínims de qualitat (art. 34).

La dispensa per a la prestació dels serveis mínims es regula com al TRLMRLC, cas en que el servei el prestarà la comarca o, en el seu cas, l'àrea metropolitana, llevat que es justifiqui fer-ho a la vegueria, cas en que igualment es podrà delegar a la comarca o àrea metropolitana (art. 35).

L'art. 36 regula la possibilitat que la Generalitat i les vegueries puguin delegar competències als municipis, llevat que els municipis no cobreixin els estàndards de qualitat per prestar els seus serveis mínims de competència municipal.

Els arts. 37 i 38 estableixen que els municipis han de sotmetre a avaluació el conjunt dels seus serveis als efectes de determinar l'acompliment dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, racionalitat i no duplicitat d'actuacions i suficiència financera, amb la finalitat de:

- a) determinar la conveniència de mantenir o suprimir els serveis que no són de compliment obligatori d'acord amb les lleis.
- b) determinar l'oportunitat de la gestió en comú dels serveis de caràcter obligatori per mitjà d'alguna de les fórmules previstes en aquesta llei.
- c) proporcionar als municipis els criteris de millora o reorganització dels serveis.

Aquesta avaluació s'ha de realitzar periòdicament cada 4 anys (mínima), durant els 12 mesos posteriors a la constitució dels ajuntaments, un cop celebrades les eleccions municipals.

L'art. 39 obliga als ajuntaments de més de 5.000 habitants a tenir el Reglament orgànic municipal, que regularà:

- a) el règim jurídic i de funcionament dels òrgans de caràcter necessari.
- b) l'estatut dels representants de l'ens local.
- c) l'abast i el contingut de les funcions de control i fiscalització dels òrgans de govern municipal.
- d) el funcionament dels grups polítics, quan s'escaigui, i llurs facultats d'iniciativa, especialment amb relació al què preveu la lletra anterior.
- e) els òrgans complementaris i la seva regulació.
- f) els mecanismes per donar compliment a les obligacions de transparència i accés a la informació pública.
- g) la regulació dels instruments de participació ciutadana quan s'escaigui.

L'art. 40 regula el règim especial de la ciutat de Barcelona.

CAPÍTOL II. ENTITATS MUNICIPALS DESCENTRALITZADES

En aquest capítol regula les Entitats municipals descentralitzades, que només es poden constituir, amb caràcter territorial i amb personalitat jurídica pròpia i plena autonomia, quan hi hagi concentracions de població que dins d'un municipi constitueixin nuclis separats, i que comptin, com a màxim, amb 10.000 habitants, a iniciativa de:

- a) 2/3 parts dels veïns majors d'edat del nucli que representin almenys el 60% del darrer cens electoral.
- b) l'ajuntament corresponent.

Per la resta s'equipara al que estableixen el TRLMRLC i el Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya, amb les diferències que el termini d'exposició al públic de l'acord de constitució passa a ser de 30 dies, i que el termini que té la Generalitat de Catalunya per resoldre l'aprovació de la seva constitució passa a ser d'1 any des de la petició feta per l'Ajuntament (art. 41).

Al 42 i 43 es regulen els òrgans de govern i el règim electoral de les Entitats municipals descentralitzades. En termes similars a com ho fa el TRLMRLC, diu que el seu govern i administració autònoma corresponen a un òrgan unipersonal de caràcter executiu, el president/a, mentre que l'òrgan col·legiat de control adopta la denominació de junta de veïns i és format pels vocals i presidit pel president/a, escollits pels veïns de l'entitat municipal descentralitzada per sufragi universal, igual, lliure, directe i secret.

Pel que fa a la circumscripció electoral, la constitueix el territori de cada entitat municipal descentralitzada, i en ell s'elegeix, pel sistema de llistes obertes, el nombre de vocals resultant d'aplicar l'escala que s'hi recull.

El candidat amb més vots serà qui ostentarà la Presidència de l'entitat.

L'art. 44 recull les competències de l'Entitat municipal descentralitzada, igual que ho fa el TRLMRLC, però n'afegeix les següents:

- g) ... equipaments socials...
- h) L'atorgament de llicències d'obres que no requereixin projecte tècnic, d'acord amb la legislació urbanística.
- i) L'atorgament de llicències d'ocupació de la via pública i del domini públic en general.
- j) La promoció econòmica i turística.

L'Entitat municipal descentralitzada participa en el procediment d'elaboració dels instruments de planejament urbanístic general i derivat que afectin exclusivament l'àmbit territorial de l'entitat mitjançant l'emissió d'informe en la fase prèvia a l'aprovació inicial.

L'Ajuntament pot delegar en l'entitat la intervenció en l'edificació i ús del sòl i del subsòl pel que fa a l'atorgament de llicències que afectin exclusivament al seu àmbit territorial.

Finalment, l'art. 45 regula la possibilitat de suprimir les Entitats municipals descentralitzades, a iniciativa de:

- a) la mateixa entitat, ratificada pel ple de l'ajuntament per majoria absoluta, per elevar-la al Govern de la Generalitat perquè l'aprovi, si s'escau
- b) l'ajuntament, amb audiència prèvia de l'entitat, per majoria absoluta del ple, i previ informe favorable del Govern de la Generalitat, escoltades la Comissió de Delimitació Territorial i la Comissió Jurídica Assessora, quan el manteniment de l'entitat pugui comprometre l'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat financera del municipi o repercuteixi negativament sobre l'eficiència o la qualitat de la prestació dels serveis municipals
- c) del Govern de la Generalitat, escoltada l'entitat i l'ajuntament, en el supòsits de no presentació dels comptes anuals a la Sindicatura de Comptes durant 2 exercicis pressupostaris consecutius, així com si concorren les circumstàncies previstes en el cas anterior, amb audiència de l'entitat i del municipi afectats.

CAPÍTOL III. LES COMARQUES

En aquest capítol regula les comarques, ens local de l'organització catalana d'àmbit supramunicipal formada per municipis per a la gestió de competències i serveis locals, en termes similars al Decret legislatiu 4/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'organització comarcal de Catalunya.

L'art. 48 regula la possibilitat de crear una nova comarca quan es justifiqui:

- a) que els límits territorials de la comarca siguin continus.
- b) que els límits territorials de la comarca quedin compresos dins una mateixa vegueria.
- c) que la creació de la nova comarca representa una millora econòmica i de qualitat en la prestació dels serveis municipals.

- d) que la nova comarca i les altres comarques directament afectades pel procés, poden garantir la sostenibilitat financera i l'estabilitat pressupostària de l'exercici de les seves competències.
- e) que la nova comarca i les altres comarques directament afectades pel procés, poden gestionar amb eficiència els serveis corresponents.
- f) que la creació de la nova comarca no genera duplicitats administratives o elimina les existents.
- g) que la nova comarca agrupa municipis que sumen un mínim de 15.000 habitants (llevat que es faci per fusió o agrupació de comarques ja existents).

L'art. 50 regula la substitució dels consells comarcals en l'àmbit territorial de les àrees metropolitanes, cas en el que suprimeix el consell comarcal.

L'art. 51 preveu que la divisió comarcal s'ha d'adaptar a les demarcacions veguerials de Catalunya previstes per la legislació sobre organització veguerial, de manera que cada comarca ha de formar part íntegrament d'una vegueria.

Els arts. 52 a 55 regulen la prestació de serveis per part de les comarques. Així, s'estableix que exerceix les competències de cooperació, assessorament i coordinació dels municipis, de manera coordinada amb les funcions que tenen atribuïdes les vegueries.

També regula la possibilitat que les comarques gestionin de forma comuna activitats o serveis de competència local per a tots o alguns dels seus municipis, per via de delegació, així com la gestió dels serveis mínims obligatoris dels municipis per part de la comarca pot afectar a tots o a algun d'aquests serveis, fins i tot en cas que els hagi assumit la vegueria i aquest li encarregui la gestió.

Malgrat això, la comarca prestarà els serveis mínims de recollida de residus, neteja viària i control d'aliments i begudes dels municipis i, en el seu cas, de les entitats municipals descentralitzades de menys de 1.000 habitants. Podrà també prestar altres serveis mínims dels municipis de la seva comarca.

Els arts. 56 a 63 regulen els òrgans de govern del consell comarcal. Ho fa en termes similars al Decret legislatiu 4/2003, però destaca que no preveu expressament que sigui un òrgan de govern del consell comarcal el consell d'alcaldes, malgrat que també diu que el Ple del consell comarcal podrà adoptar la denominació de consell d'alcaldes.

El ple adopta els seus acords per consens de tots els seus membres, i quan això no sigui possible, pel sistema de vot ponderat. Cada alcalde/ssa disposa d'un vot més els vots addicionals en funció de la població del municipi, d'acord amb l'escala següent:

- a) de 2.000 a 5.000 habitants: 1 vot més
- b) de 5.001 a 10.000 habitants: 2 vots més
- c) de 10.001 a 20.000 habitants: 3 vots més
- d) de 20.001 a 50.000 habitants: 4 vots més
- e) de 50.001 en endavant: 5 vots més

En cas d'empat decideix el president/a amb vot de qualitat, tret que es tracti d'acords que requereixin majoria absoluta per a la seva adopció.

I en cas que l'adopció dels acords es refereixi a serveis municipals, els/les alcaldes/ses dels Ajuntaments que no participin d'aquest servei no tindran dret a vot.

Pel que fa a la constitució del ple, a diferència del que preveu el Decret legislatiu 4/2003, preveu que es constitueix en sessió pública el primer dia hàbil després de transcorreguts 15 dies naturals a comptar de l'endemà de la constitució dels ajuntaments, un cop celebrades les eleccions municipals, mentre que el seu president/a és elegit en la sessió constitutiva del ple del Consell Comarcal d'entre els seus membres, i serà qui obtingui la majoria absoluta en primera votació, o la majoria simple en la segona, essent elegit alcalde/ssa, en cas d'empat, qui tingui el suport del major nombre d'alcaldes/ses.

També regula la Junta de govern i la gerència.

CAPÍTOL IV. LES VEGUERIES

En aquest capítol regula les vegueries, ens local bàsic de l'organització territorial catalana determinat per l'agrupació de municipis, representa l'àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local i la divisió territorial adoptada per la Generalitat per a l'organització dels seus serveis, en els termes del que disposa la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries.

Els arts. 65 a 67 regulen les competències pròpies de les vegueries, les delegades per part de la Generalitat i les que pot delegar en els consells comarcals.

Pel que fa a les pròpies, les te respecte les matèries següents:

- a) La coordinació dels serveis municipals entre ells per garantir la prestació integral i adequada dels serveis en tota la demarcació veguerial.
- b) L'assistència i la cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, especialment als que tenen menys capacitat econòmica i de gestió, seguint criteris d'equilibri territorial.
- c) El foment dels interessos propis de la vegueria.
- d) El foment de les polítiques d'acolliment d'immigrants.
- e) La prevenció d'incendis.
- f) La conservació de camins i vies rurals que transcorrin per més d'un terme municipal.
- g) El tractament de residus i el tractament d'aigües residuals.
- h) Aquelles competències que li atribueixin expressament les lleis.

Les competències d) e) f) i g), mentre no es constitueixin els consells de vegueria, les exerciran com a competències pròpies, els municipis (DT 4a).

Les funcions d'assistència i cooperació local previstes en la Llei de vegueries s'adrecen als municipis i a les comarques com a àmbit de gestió comuna de les competències municipals.

Pel que fa a les que pot delegar a les comarques, ho farà d'acord amb la capacitat de gestió de cadascuna d'aquestes i amb els estàndards mínims de qualitat i sota els principis de racionalització administrativa, d'eficiència i de sostenibilitat financera. I serà obligatòria quan la comarca tingui capacitat per exercir les funcions o gestionar els serveis.

L'art. 68 regula que les vegueries poden prestar serveis públics de caràcter supracomarcal que els hagin encarregat de gestionar els ens locals o els hagin delegat, sempre que:

- a) Se'n justifiqui la necessitat o conveniència de l'establiment del servei.
- b) El servei no formi part d'una competència atribuïda expressament per llei a una altra administració pública.
- c) Es garanteixi la sostenibilitat financera del servei.
- d) El servei es pugui gestionar d'acord amb el principi d'eficiència i no generi duplicitats administratives.

Els arts. 70 a 72 regulen la vegueria com a àmbit territorial de prestació dels serveis de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, sense excloure la creació de subdivisions territorials dins la demarcació veguerial comunes a tots els departaments de la Generalitat quan les especificitats pròpies de determinades zones del territori així ho aconsellin i, amb caràcter excepcional per a determinats departaments o serveis quan les característiques d'un servei concret així ho requereixin.

CAPÍTOL V. LES MANCOMUNITATS I LES ÀREES METROPOLITANES

Els arts. 73 a 75 regulen les mancomunitats, en els termes del que disposen el TRLMRLC i el Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya.

Els municipis poden associar-se en mancomunitats de municipis per establir, gestionar o executar en comú obres i serveis determinats de la seva competència, sempre que concorrin els següents requisits:

- a) Que els serveis no puguin ser gestionats per les comarques o les vegueries.
- b) Que la creació de la mancomunitat suposi una millora econòmica i de qualitat en la prestació dels serveis municipals.
- c) Que no es pugui assolir la mateixa finalitat mitjançant un conveni de col·laboració interadministrativa.
- d) Que el projecte de creació de la mancomunitat compleixi els principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera per a la prestació dels serveis de competència municipal.

I el 76 regula la gestió de competències municipals i la prestació dels serveis mínims obligatoris dels municipis així com la substitució de la comarca per part de les àrees metropolitanas, però la creació, modificació, supressió, i l'establiment del règim jurídic de les àrees metropolitanas es regula per la seva Llei de creació d'acord amb el que disposa l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i per aquesta Llei.

6. TÍTOL IV. COOPERACIÓ I COORDINACIÓ

Regula els arts. 77 a 84, dividits en 2 capítols.

CAPÍTOL I. COOPERACIÓ INTERADMINISTRATIVA

L'art. 77 preveu que la cooperació interadministrativa és la cooperació econòmica, tècnica i administrativa que es dona, amb caràcter voluntari, per via de conveni, o excepcionalment per via de consorcis, entre les administracions locals i entre aquestes i la Generalitat.

La Llei la pot configurar com un mandat específic en relació amb l'administració de la Generalitat o un ens supramunicipal, cas en que ja no té caràcter voluntari.

El Pla director d'inversions locals de Catalunya (art. 78) és l'instrument bàsic de cooperació econòmica per a la realització de les obres i serveis d'àmbit municipal, que coordina i integra les prestacions per a la cooperació econòmica en obres i serveis d'àmbit municipal de la Generalitat, dels ens locals i de les altres administracions públiques, destinat als municipis, entitats municipals descentralitzades, comarques i si s'escau, altres ens locals que exerceixin o gestionin competències d'àmbit local.

L'art. 79 diu que per llei es regularà la participació dels ens locals en els ingressos de la Generalitat.

Els arts. 80 a 82 regulen els consorcis, per tal d'exercir les competències locals, en els termes del que disposa l'art. 22, que hauran d'estar adscrits a una Administració pública, i la creació i manteniment dels quals està condicionat a l'estabilitat pressupostària, a la sostenibilitat financera i a l'eficiència del servei.

Estableix que els consorcis s'extingiran, a més de per les causes previstes estatutàriament:

- a) Per la manca de presentació dels comptes anuals a la Sindicatura de Comptes durant 2 exercicis pressupostaris consecutius.
- b) Per la presentació durant 2 exercicis pressupostaris consecutius, o 3 discontinus dins un període de 5 anys, d'una situació de dèficit.

CAPÍTOL II. COORDINACIÓ INTERADMINISTRATIVA

La Generalitat podrà coordinar l'activitat dels ens locals per tal de garantir que compleixen els principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, que no es produeixin duplicitats administratives amb relació a la prestació dels serveis locals i la viabilitat econòmica i la qualitat dels serveis mínims obligatoris (art. 83).

Es preveu la creació i funcionament de la Comissió Mixta de Govern Local de Catalunya (art. 84), òrgan general i permanent mitjançant el qual s'articulen les relacions de col·laboració entre la Generalitat i els ens locals.

7. TÍTOL V. ESTATUT DELS REPRESENTANTS LOCALS

Regula els arts. 85 a 92, dividits en 3 capítols.

CAPÍTOL I. ÀMBIT D'APLICACIÓ

Són representants locals els membres electes de les entitats locals regulades en aquesta llei, així com els consellers de vegueria. Aquest títol també és d'aplicació supletòria als consellers metropolitans, en allò no previst en la llei de creació de l'àrea metropolitana (art. 85).

CAPÍTOL II. DRETS I DEURES DELS REPRESENTANTS LOCALS I LLURS GARANTIES

Els arts. 86 i 87 regulen el dret dels representants a la informació, tant en termes generals, com jurídica i tècnica. Especificant el que preveu el Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les Entitats Locals, estableix que la denegació d'una petició d'informació presentada per un representant local, ja sigui pública o necessària per al desenvolupament de les seves funcions requerirà l'informe preceptiu del secretari de l'ens local.

L'art. 88 regula els drets i deures dels representants amb relació als processos de presa de decisió en el ple i en comissió. Ho fa de les següents formes:

- els representants que, d'acord amb la llei i el reglament orgànic, han promogut una sessió extraordinària del ple o de la comissió han de proposar l'ordre del dia de la sessió.
- 1/4 part dels representants locals o 2 grups poden sol·licitar compareixences al ple o a les comissions d'acord amb el que disposi el reglament orgànic. Les compareixences del personal directiu, funcional o laboral de l'ens local i dels organismes, les empreses i les entitats que en depenen estaran condicionades a l'autorització de la presidència de l'ens local.
- els representants locals poden delegar el seu vot en les sessions dels òrgans col·legiats, en cas de permís per causa de maternitat, paternitat o baixa per malaltia greu mèdicament acreditada.
- 1/4 part dels representants o 2 grups poden sol·licitar la creació de comissions, grups de treball, o altres òrgans.

L'art. 89 regula les retribucions dels representants locals, que seran determinades, així com el règim d'assistències i indemnitzacions pel ple, la qual cosa que serà pública i accessible, segons els límits màxims que fixi anualment la llei de pressupostos de la Generalitat, ajustats als tipus d'ens local, a la seva població, a les circumstàncies econòmiques de l'ens local, en especial la capacitat financera, i a les tasques i funcions assignades al representant local.

La llei de pressupostos determinarà anualment la quantitat màxima que cada ens local podrà destinar a la totalitat de les retribucions dels representants locals mitjançant la fixació d'un percentatge màxim sobre els ingressos ordinaris de l'ens, d'acord amb el darrer pressupost liquidat.

La percepció de retribucions en règim de dedicació exclusiva o parcial amb càrrec als pressupostos d'uns ens local serà incompatible amb la percepció de drets d'assistència als òrgans col·legiats de la pròpia entitat o dels seus organismes dependents o adscrits, inclosos els de naturalesa empresarial. Els drets d'assistència a òrgans col·legiats d'altres administracions o organismes tindran un límit màxim del 30% de les retribucions que corresponguin a la dedicació exclusiva a l'ens de procedència.

Les quanties que s'estableixin en concepte de drets d'assistència a les sessions d'un òrgan col·legiat seran iguals per a tots els seus membres.

Finalment, l'art. 90 regula el registre d'interessos dels representants locals, que integrarà el registre d'activitats i de béns, de caràcter públic.

CAPÍTOL III. GRUPS POLÍTICS LOCALS

Regulats als arts. 91 i 92, tots els grups polítics tenen els mateixos drets, mentre que els representants locals no adscrits conservaran els seus drets individuals, però no adquiriran cap dret propi dels grups que els suposi una millora respecte la situació de pertinença al grup polític d'origen.

8. TÍTOL VI. TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BONA ADMINISTRACIÓ

Regula els arts. 93 a 103, dividits en 2 capítols.

CAPÍTOL I. TRANSPARÈNCIA I INFORMACIÓ PÚBLICA

L'art. 93 estableix que els ens locals han de difondre de manera veraç i objectiva, la informació pública d'interès general per a que els ciutadans puguin conèixer l'actuació i el funcionament de l'ens i exercir el control de la seva actuació.

L'art. 94 preveu que els municipis i entitats municipals descentralitzades de més de 5.000 habitants, les comarques i les vegueries han de disposar d'un portal de la transparència per donar compliment a les obligacions de transparència, que s'ha d'integrar en el Portal de la transparència de la Generalitat.

Els arts. 95 i 96 regulen que els ciutadans tenen dret a accedir a la informació pública dels ens locals, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'art. 97 estableix que les comarques i, si escau, les vegueries, poden assumir les obligacions de transparència i d'accés a la informació pública dels seus municipis, en l'exercici de les funcions de cooperació i assistència municipal. Igualment, els ens locals poden complir les seves obligacions de transparència per mitjà del Portal de la Transparència de la Generalitat, mitjançant el corresponent conveni de cooperació.

L'art. 98 estableix que els ens locals han d'ajustar la seva actuació al principi de Govern obert, cosa que els ens locals impulsaran per mitjà dels instruments de transparència i els que permetin la millor interrelació amb els ciutadans, i especialment

els de caràcter participatiu.

L'art. 99 estableix que els representants locals i els càrrecs directius dels ens locals han d'ajustar la seva actuació als principis ètics i regles de conducta establerts per la legislació sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern. Igualment estan subjectes al règim d'incompatibilitat que determinin les lleis i a les obligacions de declaració d'activitats, patrimonial i d'interessos establerts per la llei, que tenen el caràcter de públiques.

CAPÍTOL II. EL SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES

Regulat als arts. 100 a 103, el ple del municipi, per majoria absoluta, a proposta de l'alcalde/ssa després de consultes prèvies als grups i a les entitats ciutadanes del municipi, podrà escollir, en municipis amb una població superior a 5.000 habitants, l'òrgan unipersonal del síndic municipal de greuges, amb una durada de 5 anys, prorrogables per nous períodes de la mateixa durada per acord de la majoria absoluta del Ple.

En regula tant les seves funcions, com les incompatibilitats del seu càrrec, suspensió i cessament, com la seva relació i col·laboració amb el Síndic de Greuges de Catalunya.

9. TÍTOL VII. PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Regula els arts. 104 a 110, en els quals s'estableix el dret a la participació ciutadana, tant davant els ajuntaments com davant els consells de vegueria.

Els municipis i les entitats municipals descentralitzades de més de 5.000 habitants i les vegueries han de disposar d'un reglament de participació ciutadana. Segons la Disposició transitòria 10a, s'haurà d'aprovar en el termini màxim de 2 anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei. En el termini d'1 any, els municipis que ja disposin de reglament de participació ciutadana l'hauran d'adaptar al que preveu aquest llei.

S'estableix igualment el dret d'iniciativa dels veïns que tinguin la condició de ciutadans de Catalunya, així com el dret de petició dels mateixos veïns, en aquest cas tinguin o no la condició de ciutadans de Catalunya.

10. DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Els municipis, les comarques, les vegueries i l'Àrea metropolitana de Barcelona resten subjectes a les mesures de redimensionament del sector públic local per tal de donar compliment als principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Aquestes mesures inclouen, en tot cas:

- a) la prohibició d'adquirir, constituir o participar en la constitució, directament o indirecta, de nous organismes, entitats, societats, consorcis, fundacions, unitats i altres ens de segon nivell mentre tinguin en vigor un pla econòmic-financer o d'ajustament.
- b) l'obligació de dissoldre les entitats que desenvolupin activitats econòmiques, que tinguin adscrites als efectes del Sistema europeu de comptes, quan es

trobin en situació deficitària i aquesta situació no es pugui corregir en els terminis legalment establerts.

Segona. El Govern de la Generalitat ha d'elaborar un programa específic per aplicar les mesures de foment de fusions i agregacions municipals previstes a la normativa de règim local de Catalunya. S'adreçaran especialment als municipis de menys població que objectivament no disposin de les condicions necessàries per prestar els seus serveis mínims i obligatoris d'acord amb les exigències dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, eficiència i qualitat mínima dels serveis.

Tercera. En el termini de 6 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Parlament haurà d'aprovar una llei que estableixi el règim d'incompatibilitats dels representants locals de Catalunya.

Quarta. Règim especial de l'Aran

Cinquena. Règim especial de la Ciutat de Barcelona

11. DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Modificacions comarcals derivades de l'existència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Segona. Un cop constituïts els consells de vegueries, el Govern haurà de procedir en el termini màxim d'1 any la revisió del mapa comarcal als efectes d'adaptar-lo a les demarcacions veguerials.

Tercera. Queden extingides les comunitats de municipis, amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquesta llei. Les seves funcions passen a ser exercides pels municipis que la integren, sens perjudici de l'aplicació, si escau, de les altres formes de prestació dels serveis municipals previstes en aquesta llei.

Quarta. Règim transitori mentre no es constitueixin els consells de vegueria.

Les referències que aquesta llei fa a les vegueries, consells de vegueria i consellers de vegueria, s'han d'entendre fetes, respectivament, a les províncies, diputacions i diputats provincials, mentre no es constitueixin els consells de vegueria.

Cinquena. En el termini de 2 anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els municipis hauran d'adaptar el règim jurídic i de funcionament de les entitats municipals descentralitzades.

Sisena. En el termini de 2 anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'hauran de dissoldre les mancomunitats que tinguin com a objecte fundacional la prestació d'un servei inclòs en el Pla o Plans d'Actuació Comarcal de la comarca o comarques de que formin part. Igualment s'hauran de dissoldre les mancomunitats que tinguin com a objecte la prestació d'un servei que s'hagi establert en règim de gestió comuna en l'àmbit de la comarca o comarques de que formin part. I el mateix en el cas que la gestió comuna o la inclusió del servei en el Pla d'Actuació Comarcal es produeixi de

forma sobrevinguda amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta la llei. I també quan s'atribueixi una competència de la mancomunitat a una àrea metropolitana.

Setena. En el termini de 2 anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'hauran de dissoldre els consorcis que tinguin com objecte activitats, obres, o serveis gestionats en l'àmbit comarcal o previstos en el pla o plans d'actuació comarcal de la comarca o comarques de que formin part els municipis integrants del consorci. I el mateix quan les causes indicades esdevinguin de forma sobrevinguda amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Vuitena. El Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya s'integra en el Pla Director d'Inversions Locals, com un dels seus programes específics.

Novena. Mesures de simplificació organitzativa entre els ens locals i la Generalitat.

12. DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogats els arts. 12, 14.1, 14.4, 16.2, 19, 20, 21 i 22.1 i 22.2 del Decret legislatiu 4/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'organització comarcal, 1, 2, 6, 9, 15, 59, 70, 71, 79 a 83, ambdós inclosos, 115.1, 123 a 132, ambdós inclosos, 141, 142, 163.3, 164.1, 166 i 270 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de règim local de Catalunya, art. 22 de la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries i les normes d'igual o inferior rang que s'oposin a les disposicions d'aquesta llei, contradiguin o siguin incompatibles amb el seu contingut.

13. DISPOSICIONS FINALS

Aquesta llei té la condició de llei de desenvolupament bàsic de l'Estatut d'acord amb el que preveuen els articles 2.3 i 62.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

S'autoritza al Govern per refundre en el termini d'un any, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, i en un únic text, les disposicions legals vigents en matèria de règim local, que inclourà l'harmonització i tindrà la denominació de "Codi de dret local de Catalunya".

En el termini màxim de 2 anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern aprovarà un programa de reforma del mapa municipal on indicarà, d'acord amb aspectes geogràfics, històrics, econòmics i socials quines son les agrupacions voluntàries més aconsellables, a efectes d'implementar les mesures de foment de fusions i agrupacions.

La constitució dels consells de vegueria es produirà quan es compleixin les condicions previstes en la disposició transitòria primera de la Llei 30/2010, de 3 d'agost, de vegueries. En aquell moment, els consells de vegueria substituiran les diputacions provincials.